Antonín Zimmer

Podplukovník in memoriam

Otec: Antonín Zimmer

(*11. 5. 1884 Třebenice, + 17. 9. 1917)

Matka: Anna Zimmerová roz. Vrbová

(*7. 5. 1886 Sedlec, + 7. 4. 1971 Třebenice)

Antonín Zimmer se narodil 24. ledna 1914 v Třebenicích. Jeho otec Antonín Zimmer se nevrátil z první světové války, a tak byl vychováván pouze maminkou Annou. V Třebenicích navštěvoval obecnou školu a také tři třídy školy měšťanské. O prázdninách 1928 strávil měsíc na ozdravném pobytu v italském Gradu, kam byl poslán lékařem kvůli nedostatku vápníku. Při návratu mu matka sdělila, že hned jedou do Teplic, kde bude skládat přijímací zkoušku na obchodní akademii. Během zkoušky seděl v lavici s jistým Františkem Fajtlem z Donína u Loun. V tu chvíli jistě ani jeden netušil, že mezi nimi vznikne pevné přátelství, které potrvá až do Tončovy, jak mu Fajtl rád říkal, náhlé smrti. Oba byli přijati a našli si společný podnájem.

František Fajtl o Zimmerovi později vyprávěl, že byl nadaným a velmi pečlivým studentem (odmaturoval s vyznamenáním). Aby překonal vlastní sportovní neohrabanost, nechal se zapsat do Sokola a poctivě cvičil tak, až se při závodech propracoval až mezi nejlepší dorostence tamní sokolské župy. Současně hrál také fotbal ve studentském týmu, a dokonce se stal druhým brankářem.

Po maturitě nastoupil Antonín Zimmer jako korespondent do dřevařské firmy Karla Schwarzenberga v Roudnici nad Labem. Zde pracoval do r. 1935, kdy nastoupil dvouletou prezenční vojenskou službu, kterou strávil v Mladé Boleslavi a Litoměřicích. Armáda ho okouzlila natolik, že se rozhodl pro vojenskou kariéru a absolvoval ještě Vojenskou akademii v Hranicích na Moravě, odkud byl vyřazen 14. srpna 1938 jako poručík letectva. Od 1. září byl přidělen k leteckému pluku 2 v Olomouci a záhy byl poslán do leteckého výcviku v Prostějově, kde jej 14. září zastihla mobilizace.

Po 15. březnu 1939 byl propuštěn z armády a začal uvažovat o odchodu do ciziny. Ještě 12. července 1939 nastoupil do zaměstnání na ministerstvu průmyslu a obchodu, vydržel zde však pouze týden. 20. července přijel nečekaně domů do Třebenic, aby mamince oznámil svůj záměr opustit vlast. O den později odjel, bohužel navždy. Jako voják si byl vědom, že v případě války se může stát cokoliv. Anna Zimmerová později vzpomínala, že jí na rozloučenou mimo jiné řekl: „A kdybych se nevrátil, tedy se proto netrap, my jsme to povinni těm, kteří přijdou po nás.“

Po přechodu hranic do Polska se přihlásil v Krakově do zahraničního odboje a byl poslán do sběrného tábora v malých Bronowicích, kde se setkal s Fajtlem. V Polsku se dlouho nezdržel a přesunul se na lod „Chrobry“ do Francie, kde nejprve vstoupil do cizinecké legie, ale po vypuknutí války byl propuštěn a přesunul se jako aspirant na leteckého střelce na leteckou základnu v Tours a poté v Cazaux nedaleko Bardeaux. Na frontu se už nestihl podívat, pád Francie byl velice rychlý. Zimmer měl štěstí, že se spolu s několika dalšími čs. letci dokázal

dopravit do Bordeaux a tam se nalodil na holandský parník, který jej 23. června 1940 bezpečně vyložil v anglickém přístavu Falmouth na jižním pobřeží hrabství Cornwall.

Do Royal Air Force byl přijat 2. srpna 1940 a bylo mu přiděleno identifikační číslo RAF 82649. na přelomu září a října podstoupil radiotelegrafický výcvik u no. 11 OTU na letišti v Bassingbourn. Následně získal hodnost P/O a byl přidělen k 311. československé bombardovací peruti sídlící toho času na základně East Wretham. Svůj první operační let absolvoval 11. června 1941 na palubě letounu Vickers Wellington, kódové označení KX–L, s osádkou: F/Sgt Jaroslav Hájek – kapitán, Sgt Vilém Soukup – druhý pilot, P/O Mojmír Sedláček – navigátor, P/O Antonín Zimmer – radiotelegrafista, Sgt Zdeněk Babíček – přední střelec a Sgt Alois Jarnot – zadní střelec. Až na výjimky létal ve stejné osádce a ve stejném letadle (po odchodu Jaroslava Hájka se stal kapitánem Vilém Soukup a druhým pilotem byl jmenován Sgt Ján Miklošek). Následovaly další cíle jako Dunkerque, Düsseldorf, Kolín nad Rýnem, Brémy atd. Celkem se A. Zimmer zúčastnil 19 letů. Snil o tom, že po odlétání povinných 200 hodin se přihlásí do pilotního výcviku. Tento sen se mu však nesplnil.

Poslední akcí bylo bombardování ponorkových doků v Hamburku v noci 15. září 1940. Už od startu nebylo s letounem navázáno žádné spojení. Během letu byl Wellington KX–L sestřelen u vesnice Andervenne nočním stíhačem Helmutem Leblem, žádný z členů osádky nepřežil. Byli pohřbeni 18. září do společného hrobu na hřbitově v Lingen. Po skončení druhé světové války byly jejich ostatky exhumovány a uloženy do společného hrobu na lesním válečném hřbitově Reichswaldu u Kleve nedaleko holandských hranic.

29. května 1991 byl Antonín Zimmer povýšen rozkazem ministra národní obrany do hodnosti podplukovníka in memoriam. Ani v Třebenicích na něho místní obyvatelé nezapomněli. Vedle jména uvedeného na pomníku je po něm pojmenována ulice, v níže se nachází jeho rodný domek č.p. 34, před kterým mu byl 15. září 2009 odhalen malý pomníček. Pamětní desku má rovněž v budově místní základní školy.

Nelehký osud potkal během války také Annu Zimmerovou. Za synovu účast v zahraničním odboji byla (stejně jako mnoho dalších rodinných příslušníků vojáků a také politiků, kteří odešli do exilu) zatčena a 22. září 1942 uvězněna v internačním táboře ve Svatobořicích u Kyjova. Do Třebenic se vrátila 14. května 1945. O Tončově smrti informoval paní Zimmerovou František Fajtl, který za ní do Třebenic přijel. Fajtl později vzpomínal, že plakala a potom mu řekla: „Víte Františku, já si myslím, že všichni tady máme svůj úkol. Když ho splníme, musíme odejít.“ Anna Zimmerová zemřela 7. dubna 1971 ve věku 85 let.